

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Vnitas Ecclesiae est eius conseruatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

pacem esse Ecclesie. Hæc ipse Lutherus, tam multiplices sectæ suæ diuisiones seu factiones ante mortem suam videns. quamuis ipse Lutherus in quo alios castigat, multo magis sit reprehendus vti ostendit Cochlaus & Conradus de Cornu. (a) Et Lauaterus (b) valde illud deplorat, quod multi Papistæ, Euangelium iam amplexi, tot tantisque animaduersis disidijs & dissensionibus, ad priores suas superstitiones redierint; alij vero adiungere prius ipsis noluerint, quam disidia illa viderent sublata. Initio quidem Zuingliani, veritatis auctoritate Lutheri plerique abriperentur, de Conciliationis modis deliberarunt, ac præcipue in Conuentu Bernensi Anno M D XXXV. vbi Tigurinorum nomine adfuerunt Leo Iudæ, Conradus Pelliolanus, & Theodorus Bibliander, Basileensium vero Osualdus Myconius & Simon Gryæus. Sed æque parum inter hos, quam inter ipsos & Lutherum concordia iniri potuit: tumque illis accidit quod furibus, vt Hilarius scribit, accidere saepe solet, vt nimirum seipsi mutuis accusationibus prodant. Idem de illis hæreticis dici potest qui Poloniam & vicinas regiones teterimis opinionibus infecerunt Farnouius enim Artianus Samofarenianos Lituaniæ appellat Antichristos & Mahumetis faellites. Ebionistæ qui sunt in Lithuania, quorum antesignanus Budæus est, Artianos Lubliuenses vnâ cum Checoviciorum apostolo, Inferno addicunt (c)

III. Hæc sectariorum discordia mirum est quantopere Ecclesie concordiam & vnionem stabilizat: qua Ecclesia seipsam in seipsa continet ac constringit, non aliter quam vniversi huius amicitia & concordia iusta contrariorum inter se Elementorum attemperacione conseruatur. Hac vnione & fidei ac doctrinæ conformitate Ecclesie structura ad hunc vsque diem integra stetit, & inuiolata Hoc regius Propheta Dauid significare voluit, dicens: *Custodies eam à contradictione lingua.* (d) Ad quem locum Augustinus monet, *hanc lingua vnitatem in sola reperiri Catholica Ecclesia, in qua sub diuersis carnis linguis vnâ tantum sit lingua fidei & cordis.* Et hæc ob causam in Christianis Ecclesijs populus vnus tantum & quidem maioris campanæ sonitu ad audiendum Dei verbum & Christianæ fidei descendæ mysteria conuocatur, quamuis alias sæpe alijs temporibus, quando alia sacra sunt ministeria, seu mane seu vespere plures simul pulsentur.

Bides Catholicæ Ecclesie vniformis est; at hæ-

reticorum synagoga sedes est diuisionis. Eadem fides in Iapone est, eadem doctrina, quæ Romæ. Nemini ab eo quod Catholica Ecclesia statuerit, prouocare fas est. Frustra vero aduersarij diuersas Thomistarum, Scotistarum & aliorum factiones scholasticas nobis obijciunt: siquidem scholasticorum eiusmodi concertationes de ijs tantum rebus sunt de quibus ab Ecclesia nihil certi decretum est; qui tamen omnes arma ad Ecclesie pedes deponere, & eius arbitrio in omnibus stare parati sunt. In his non de articulis fidei disceptatur, vt inter Lutheranos, Carolstadianos, & Zuinglij discipulos; sed ingenia tantum varijs quæstionibus ad decreta fidei certa iam & promulgata, per disputationes suas nihil dirimentes exercentur atque auuntur. Catholici omnes fratres se post eas mutuo agnoscunt, eis dē vtuntur Sacramentis, vnâ diuinis rebus & sacris intersunt, vnus Ecclesie membra se ferunt, & sub vno capite nimirum Pontifice Romano, omnes militant. At vos Zuingliani in Saxoniam ite, vos Lutherani Tigurum concedite; videbitis, credo, quæ inter vos sit fraternitas, & sancta illius vnionis quæ inter vos, scilicet, est, fructus re ipsa percipietis. Annon illis ipsis in locis vbi vel rebellionis vel fortunæ vos societas coniunxit, vt Antuerpiæ superioribus annis, templum tamen vestra & sacra diuina vidimus: adeo vt alij aliorum templa vix sine horrore aspicere possint, vt Stapletonus testatur (e) & ipse Flaccius Illyricus in Confessione Antuerpiensi, atque optime notant omnes quæ eas regiones perlustrarunt.

Quidam nostri sæculi scriptor (f) ad Catholicorum ostendendas dissensiones inter alia ait, *Papistas inter se controuertere vtrum monachus cum cucullo sepeliri debeat: vtrum Franciscanis liceat pecuniam tractare: vtrum Diaconus presente Episcopo alta voce Epistolam legere debeat: quin etiam de locorum ac sedis prerogatiua inter se contendere.* Ex quo facete infert, inter Papistas graues esse de religione controuersias. Et Schmidelinus scribit, inter Papistas monachos alios album, alios nigrum ferre habitum; alios carnibus, alios piscibus vesci; alios pecuniam tractare, alios ab ea penitus

a Cochlaus in Septicipite Luthero Conradus in Luthero constants item Euangelischer wetterhan. b in Historia. c Vide VVilkouiana Conuersionis causas d Psal. 30. e Lib de Calu. cap. 13. f Domi. Michalo. in. rest. ad Ministromach.

eus abstinere. Ecce, ait, quomodo Papista consentiant! Sed ô ineptissimum hominem! An hoc est de Baptismo, de Sacramentis, de Iustificacione, de Libero arbitrio, de Eucharistia, &c. & quidem iniuriosis verbis digladiari, ut vos hæretici facitis? pudeat obsecro vos huiusmodi effugiorum.

IV. Audiamus saltim quid Tresviri illi Evangelici de quibus in præcedentibus loquuti sumus de se inuicem sentiant & loquantur, & tum Quanti illius Evangelij charitas facile elucebit. Deam immortalem! quibus non conuicijs in sola quatuor illorum verborum Christi explicatione se mutuo conscindunt? Alias enim ipsorum concertationes recensere, in finitum sit, Lutherus inquit? (a) infelicem & pessimum Zuinglium constituisse noua sua interpretatione Christianam Republicam pessumdare: monetque omnes, ut Sacramentarios, veluti diabolos sub humana specie fugiant. Idem Carolstadtum furiosum & insanum appellat: Omnes vero Sacramentarios ipso diabolo peiores esse dicit. Contra Zuinglium (b) Lutherum suum Prophetam vocat, furiam, sue foediorum, pessimum hæreticum, impostorem, Marcione peiorem. De eodem Zuinglio Brentij iudicium audiantus. Ait, Zuinglij Maximas sue regulas, diaboli esse regulas: qua si locum habeant, breui non Nestorianum hæresim, sed Iudaismum quoque ac tandem Mahumetismum introductum iri. Contra Campanius Zuinglium defendens, Quam certum est, inquit, Deum esse Deum, tam certum est Lutherum doctorem esse à diabolo obiectum. Schutzius Lutheranus, Sacramentarios ait corporum atque animarum esse homicidas: patris ocores ac perturbatores. Sed pulcre in primis Germaniæ Propheta. Regij illius Prophetæ eantum suis affectibus accommodat, dum ad Iacobum Brentij Doctorem ita scribit. Senex, decrepitu, piger, fractus, ac semimortuus quietem meam expecto. Intelligo enim ex litteris tuis Heluetios me detestari atque execrari. Certe id mihi perplacet. Visu scire, in quo iam ego hominum miserrimus, beatam me putem? Beatus vir qui non abiit in consilio Sacramentariorum, & in via Zuinglianorum non stetit, & in cathedra Tigurina non sedit. Habes mei animi sensum. Ora Deum pro me, ut ego pro te. Et si prior abiero, quod opto, traham te post me; si tu prior abieris, trahes me post te (c) Sexcenta alia tibi mihi occurrunt in iisdem officinis cusa: elogia, dum alter alterum hæreticum, Antichritum, diabolum, archidiabolum appellat. Sed si quis plura hanc in sententiam scripta legere cupit, libellum videat à nostri temporis scriptore confectum, in quo ille multis argumen-

tis probat, doctrina nouorum istorum Euangelistarum è diaboli schola profectam esse: idque ipsorum confessione confirmat. Quid ergo de Geneuensibus Ministris dicemus? qui in Apologia sua assereant non dubitauit. Eos qui Lutherani & Zuingliani appellantur, vere Christianos esse & fratres. Nullam nisi de vna, & quidem non magni momenti inter eos esse contentionem. Ex quo intelligi potest quanti grauissimam illam de Cœna Domini controuersiam faciant. Sic Calvinus (e) venerabilis Geneuensium Apostolus suis persuadere conatur, sanctos illos Tresviro, (quamuis alterum ab altero hæreticum appellari non ignoret) in propagando Christi regno sancta quadam coniuratione conspirasse. Quamdiu inquit, hic Lutherus, illic Oecolampadius, ab alia parte Zuinglius in restituendo Christi regno laborabant, consensus eorum fuit admirabilis. Vno ore omnes verum Dei cultum docebant. Idem dicit auctor Historiæ Ecclesiasticæ. (f) Et in libro Harmoniæ impudentissime scribitur, Tigurinam Confessionem Anno MDXXXVI. editam, à Bucero in conuentu Smalcaldico Anno MDXXXVII. fuisse exhibitam & à Principibus ac Theologis presentibus, atque etiam ipso Lutero approbatam (g) Apage cum his mendacijs ad extremos Garamantas, ubi periculum non est ne nostri homines ea expiscentur. Quid verò frustra vestri tam discordi doctrinæ concordiam laruam inducitis? Quasi ignota nobis sit Lutheri sententia, (h) præsentem Zuinglio, maledictam eiusmodi concordiam esse pronuntians: itemque eiusdem paulo ante mortem protestatio: Nihil sibi cum Sacramentarijs in æternum fore. Annon Conradus Schlusfeldburgius Superintendens Lutheranus tot esse Sacramentarij hæreses testatur quot sint articuli Fidei? concludens, inter utrosque τολμῶν esse ἀσπῶνδον. Et Gallus Superintendens Ratisponensis, qui Lutheri tempore vixit, non de leui aliqua re, sed de præcipuis Fidei articulis controuersiam esse dicit, nec eius componenda spem ullam esse. En tibi Nouorum Euangelistarum harmoniam & consensum. Sed quos magis idoneos

X 3 Euan-

2 Lib. de Cœn. Christ. Lib. cons. Sacra. ad Alb. Pruss. Ducem Tom. 4. b Tom. 2. Epist. ad Esling. in Recog. proph. & Apost. in fine c In serpent. antiq. cap. 33. Quinque lapides Puteani Basile. Vid. lib. de Ministris mach. Calu. reff. ad Pigh. de lib. arb. lib. 1. & lib. de Scand. pag. 134. c Gaspar Hedio V. de supra cap. 11. hoc libro Buceri acta; g Vid. Selnecker. in Psal. 152. Tom. 1. Vloberg. in Vita Lutheri Melancthon. &c.